

rektor és dr. Szent-Györgyi Albert
professor betegsége miatt nem je-
lenhettek meg az ünnepségen. dr.
Halasy-Nagy József dékán vette át
az egyetem nevében a zászlót, meg-
köszönve a meleg magyar asszony-
szívek gyönyörű gondolatát, mun-
káját. Az egyetemi ifjúság nevé-
ben vörös székfűcsokrot nyújtottak
át dr. Széchenyinek, majd dr. Tu-
kats Sándorné, a Főméltóságú Ass-
zony képviselőjében felavatta a
zászlót:

— Azt a kitiöntető és megtisztel-
ő meghívást kaptam, hogy Ma-
gyarország Nagyrának, vitéz
nagybányai Horthy Miklósnak fő-
méltóságú hitvesét zászlóanyai
tisztviselésében helyettesítem. — mon-
dotta, kiemelve a továbbiakban,
hogy áldozatoslelkű magyar asszo-
nyok ajánlották fel a zászlót, ame-
lyet most útjára bocsájt.

— Legyen e zászló hordozója a

MAGYAR BANK
ÉS KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG
— (Erelőlt: Angol-Magyar Bank Rt.) —
Szeged, I. Horthy M.-u. 12. **Szegedi fiókja** Színházszal szemben.
Alapítke és tartalék kb. 24 millió pengő.
FOGLALKOZIK A BANKÜZLET MINDEN AGÁVAL.
Jelzálog, áru és értékpapír kölcsönök. Takarékbetétek előnyös gyűmölcsösztetése.
Fiókok és affilált intézetek az ország minden jelentékeny piaán

keresztény nemzeti gondolatnak, a
magyar erőnek és akarásnak! Szim-
bolizálja azokat az eszményeket,
amelyeket országmentő és ország-
gyarapító kormányzónk megjelölt
s az egyetem feladatává tűzött ki.
„Magyar hittel, akarással a tudó-
mányért” — jelszóval bocsájtotta
útjára a szegedi egyetem zászlóját
a kormányzó népviseleje.

A főispánné lelkes szavaiért dr.
Halasy-Nagy dékán mondott köszö-
netet. A professzor szavai után a
SZEI elnöke: Nyikos Gyula vette át

a zászlót az egyetemi ifjúság nevé-
ben megőrzésre. Üdvözölte a zász-
lót, mint a szegedi gondolat szim-
bolumát, majd így tett fogadalmat
a zászló mellett:

— Mi fiatalos örömmel, maga-
bízással emeljük fel fejünket s vál-
laljuk, hogy a zászlóhoz hívek le-
szünk, mint lánghoz a meleg, mint
zuhataghoz a vízecseppek ereje, mint
magyar paraszt a földjéhez és mint
katona a fegyveréhez.

Az ünnepség a Himnusz hang-
jaival ért véget.

A szegedi egyetem professzorai nyilatkoznak a magyar orvoshiány okairól

(A Délmagyarország munkatársá-
tól) Csak a trianoni határok összeom-
lásával kapcsolatosan beállott öröm-
teli helyzet mutatta meg, mennyire
helyes volt az a Csonka-Magyarország
szűk kereteihez viszonyítva nagymé-
retű orvosképzés, amely egész Európa
elismerését vívta ki a testében meg-
nyomorított, de szellemében meg nem
tört hazánk iránt. Az ország megna-
gyobbodásával olyan területeket kap-
tunk vissza, amelyekre valóságos áld-
ás volt, hogy úgyszólván azonnal, a
katonai megszállás ideje alatt már el-
kezdhetette nagyszerű működését az
egészségügyi szolgálat. A visszatért
területeken kínálkozó állások felszív-
ták az orvosutánpótlást s most —
hiszünk, hogy átmentileg — orvoshi-
ány lépett fel. Ezt az orvoshiányt leg-
inkább megérzik a klinikák és elmé-
leti tudományos intézetek, amelyek
anyagilag nem nyújthatnak annyit a
fiatal orvosoknak, amennyit külső
elhelyezkedés nyújthat. Az ifjúság te-
hát nem keresi fel olyan mértékben
most a klinikákat és a kutatóintézet-
eket, mint a trianoni határok között
tette. Ezzel kapcsolatban kérdést in-
tettünk néhány kiváló klinikai és tu-
dományosintézeti vezetőfőnökhöz, akik-
nek első csoportja már legutóbbi szá-
munkban felelt a feltett és inté-
zett kérdésekre, a második csoport-
nak el néhány évet a klinikákon, elmé-
leti kutatóintézetekben, mert csak így
válnak igazán részesekévé annak a
nemzeti mentő, hősi munkának, amely
a jövő orvosgenerációjára vár...
Az érdekes és az idősebb kérdést
minden oldalról tökéletesen megvilá-
gító nyilatkozatok újabb csoportját
az alábbiakban gyűjtöttük össze:

dr. Ditrói Gábor

professzor, a szemészeti klinika igaz-
gatója, az ifjúság ösztönös pártfogója
kutatja azt az okot, ami a fiatal or-
vosnemzedéket elvonja a klinikai és
kutatótanulmányoktól:

— Az ifjúság azt az önfeláldozó
munkát, amit az egyetem kevés díja-
zásért megkövetel, főként azért nem
vállalja, mert — jobb elhelyezkedést
kaphat. Hogy ez az idealizmus csök-
kenését jelentené, vagy a kutatómun-
ka iránti érdeklődés hanyatlását, ezt
nem állíthatom. Régebben inkább volt
arra példa, hogy nem arra valókkal
tölti meg a klinika, mert sok volt az

orvos és a gyengébbek, akik féltek a
külső életben várható küzdelmekről,
meghúzódtak a klinikák védett falai
között. Ma már képzelhető emberek
vannak ezen a pályán is, mint minde-
nyütt. Inkább arra lehet az okot visz-
szavezetni, hogy a fiatal orvosok 5-6
évi — minimálisan ennyi — tanulás
után kíváncsiak ki az életbe, a küz-
delemre... Természetesen az volna a
helyes, ha hosszabb ideig dolgoznának
a klinikákon, de erre nem ad módot
az egyetemi költségvetés megszorított
kerete. Tapasztalatom az, hogy inkább
a nők vállalkoznak a klinikai gyakor-
latra, mert szeretik a városi életet és
jobban félnek a falutól, a küzdelem-
től; másrészt csodálatos beosztó ké-
peségük révén jobban meg tudnak él-
ni abból a kevés jövedelemből, amit a
klinikai kutatóintézeti elhelyezkedés
nyújthat.

A szemészeti klinika orvosutánpót-
lásáról a következőket mondotta:

— Nálunk nem érezhető a hiány,
mert lassú a változás. Szemészszakor-
vosra csak nagyon későn lehet rámon-
dani, hogy szakember lett belőle s
nyugodtan kibocsájtható az életbe...

A kutatóintézetekben tapasztalható
orvosutánpótlási hiányokra vonatko-
zólag Ditrói professzor rámutatott
arra a módra, ahogyan ezt a kérdést
végeképpen meg lehet oldani:

— Ha a közoktatásügyi miniszte-
rium arányba tudja állítani a klinikai
ellátást a külső állapotokkal, ha meg-
felelő kedvezményeket ad a klinikai
orvosoknak, amiért elesnek a szabad
praksztól és valamelyes nyugdíj le-
hetőségét is felveti, úgy minden to-
vábbi nélkül megoldódik a klinikai or-
voshiány kérdése.

Dr. Rusznyák István,

a belgyógyászati klinika kiváló ve-
zetője, az európai hírű kutató is rend-
kívül érdekes megvilágításba helyez-
te az orvosutánpótlás kérdését:

— Orvoshiány kétségtelenül van
— mondotta — ennek következményei
a klinikákon, különösen a belgyógyá-
szaton talán kevésbé súlyosak, mint
az elméleti intézetekben. Mindig úgy
volt, hogy a különböző betöltésre vá-
ró állásokat nagyrészt a klinikák jól
képzett orvosaival töltötték be s ezért
természetesen, hogy most, amikor sok
állás kínálkozik, ez a körülmény auto-

matikusan csökkenti a klinikákon
megmaradt orvosok számát. Minden-
nek dacára nem hiszem, hogy a kli-
nikák és egyetemi intézetek elnépte-
nedése kizárólag anyagi okokra ve-
zethető vissza. A mi fiatalságunk ide-
jén is voltak orvosok, akik szegény-

Fagyás ellen a Leinzing-éle fagykenőcs

Biztos hatás! Kapható kizárólag:

Leinzing

gyógyszertárban, Csongrádi palota

seget és sokszor nyomort vállaltak
csak azért, hogy elméleti intézetek-
ben, vagy a klinikákon a tudománynak
szentelhesék életüket. Az ilyen lel-
kes fiatalok száma csökkent, pedig
ezek azok, akik a jövő legértékesebb
kutatói és tudósai kikerülhetnek.

Rusznyák professzor a továb-
biakban az orvosi ideál kialakítására
hívja fel az ifjú orvosnemzedéket,
amelynek jövőjében hisz és rendület-
lenül bízik:

— Az a fiatal orvos — mondja —,
aki azért megy a klinikára, vagy va-
lamilyen állásba, mert ott nagyobb
jövedelem kínálkozik számára, mint
máshütt, lehet jó gyakorlóorvos, de nem
az az ideál, aki egy értékes, új nem-
zedék előtt mint példakép, kíváncsi
volna. Különös jelenség volna, ha a
rég, nyugodt békeidőkben a tudomá-
nyért való küzdelem több embert lel-
kesített volna, mint a mai heroikus
időkben, amikor pedig az anyagi ja-
vak mulandóságát állandóan láthat-
juk...

— Meg vagyok győződve arról —
fejezte be a professzor nyilatkozatát
—, hogy ha a mai bizonytalan idők
elmúlnak és a lelkek ismét megeny-

Legalkalmasabb **KARÁCSONYI**
AJÁNDÉK egy

varrókészlet a retikülbe

Ara P 650
Szekszárd
Böröndés és Bördisműves, Kérés. u. 3
N. T. tag. Alapítva 1906

nek, a magyar hitettség nagyrésze
újra meg fogja érteni, hogy a tudomá-
nyos kutatás és a klinikai orvos ön-
zetlen munkája nagyobb lelki gyönyör-
rűséget ad, mint az a gazdagság, ame-
lyet Gallenus már úgy sem nyújt...

Az elméleti orvostudomány egyik
nagy tudás, fiatal professzorával is
beszélünk erről a kérdéssel.

Dr. Ivánovics György,

a kórtani és bakteorológiai intézet
igazgatója bizakodó és derűlátó han-
gon nyilatkozott az ifjúságot érintő,
fontos kérdésről:

— Nálunk is vannak egyes segéd-
orvosi állások, amelyekre nincsen je-
lentkező. Ez nemcsak az ország gya-
rapodásával van összefüggésben, de
azzal is, hogy sok kis állás üresedett
meg az utóbbi időben különféle intéz-
ményeknél. A medikuslétszám, amely
most van kiképzés alatt, elegendő lesz
ezek pótlására. Inkább abban van a
hiba, hogy a munkaerőkben nincsen
olyan nagy választék, mint régebben
volt. Emiatt érthető az, ha különösen
elméleti intézetekbe nem szívesen men-
nek a fiatal orvosok. Az orvosi dip-
lóma ugyanis elég drága és az, aki
orvosnak készült esztendőnkön át azzal
indul el az életbe, hogy — gyógyítani
akar! Eppen ezért minden elméleti in-
tézetben nagyon kicsiny a jelentkezők
száma, hiszen nem biztosíthatunk
olyan megélhetést, mint amit a gya-
korló orvosi állások biztosítanak.

Ivánovics professzor itt utalt
arra a körülményre, amely a szülői
küldelmét állítja előtérbe. A szülő-
nek elég, ha a drága orvosi diploma
megszerzéséhez hozzásegítik gyerme-
küket s legtöbbször nem áll módjuk-
ban, hogy tovább is támogassák, míg
elméleti továbbképzését folytatja. Ez
is hozzájárul ahhoz, hogy a fiatal or-
vosok kenyerkeresés után látnak oly
korán, amint csak megtehetik.

Az elméleti intézetek kutatóinak
utánpótlását nagyon érdekes példák-
kal világította meg Ivánovics profesz-
sor. Elmondotta, hogy csak Közép-
Európában szokás az, hogy kutatóin-
tézetekben orvosokat alkalmazzanak.
Másutt, különösen Amerikában a ku-
tatómunkára külön biokémiai doktoro-
kat nevelnek. Erre tett kísérletet Szeged-
en is Szent-Györgyi professzor és
valóban, három, kitűnő munkatársát
szerzett a biokémiai doktorok közül.

— Ha a professzor szeretettel fog-
lalkozik azokkal a fiatalokkal, akik
ben a kutatómunkára elhivatottakat
látja, akkor mindig sikerül munkatár-
sokat nevelnie s az ifjúságban felkel-
teni az érdeklődést a kutatómunka
iránt — folytatta érdekes fejtegetéseit
dr. Ivánovics György. — Az utánpótlás
ezen a téren veszélyben van, azonban a
kormány majd változtat rajta, ha elérkeztnek
találja az időt. A magyar kormányon keresztül ma is
különböző tudományos egyesületek
igen jelentős összegeket áldoznak tu-
dományos kutatásokra s így azoknak,
akik komolyan akarnak munkálkodni
ezen a téren, mindig van lehetőségük.

— Egyébként nincsen orvoshiány
— fejezte be nyilatkozatát —, csupán
egy vacuum van, újabb elhelyezkedé-
si lehetőségek nyíltak meg az ifjúság
előtt és ez okozza a fennakadást. De
minden bizonnyal le fog ez is vezetni
és akkor ismét helyre áll az egyen-
súly, amely a komoly utánpótlást is
biztosítja.

Ime, az ifjúságot szerető és féltő,
tudós nevelők szava messze, a jövőbe
csendül és buzdít, biztat, bátorít arra,
hogy komoly akarással, idealizmussal
vállalja a fiatal orvosgeneráció a
küzdelmet és önzetlen munkát a ma-
gyar orvostudományért, amely a nem-
zeti életre egyik főtőre és népünk
fejlődésének, gyarapodásának záloga.
Csányi Piroksa